

JEZERO
BUNDEKSN sportske
novosti

Bruno Belčić, Karlo Cibani i Frano Hadaš (3. i 4. razredi SŠ) s Ivanom Brkljačić

Livia Debelić, Hana Tašaković, Sara Zrinušić, Lea Petrinović, Helena Furčić i Lara Franjković (5. razredi OŠ) s oduševljenim Pericom Bukićem

- E da, i apsolutna pohvala na glazbi. Ovo je pun pogodak. '... na Jadranu i Savi, na Dunavu i Dravi, nek se slavi cijeli dan i noć'.

Čovjek je stvarno uživao. Ne glumljeno, već iskreno. Da, takav je taj naš Kros. Mami osmijeh, tjeraj bi-jes. On ujedinjuje, nikako ne razdvaja. Naveli smo već onu o 2000 djece i kojoj stotini studenata, ali nisu oni jedini. S njima su i nastavnici, tate, bake, prijatelji, ali i sportski uzori. Odbojkašice Mladosti koje su samo koji dan ranije osvojile naslov prvakinja države. Zatim nogometaši Dinama, koji se spremaju postati isto ono što su sada mladostašice. Visoko društvo su činili dečki iz Cedevite, vjerojatno najmoćnijeg košarkaškog kluba u nas. Vaterpolisti Mladosti su kojih 8-9 sati kasnije imali tekmu Lige prvaka, ali nema veze, jasno da su i oni došli. Kao i najbolji stolnotenisači koji će za manje od tjedan dana na Svjetsko prvenstvo, pa sadašnji atletski reprezentativci i reprezentativke. Nije ih trebalo moliti. Dostatan je bio samo jedan poziv sa šturom informacijom - Bundek, subota, prijepodne. I došli su. Zbog nas. Zbog Krosa i zbog Sportskih novosti.

Sad idemo po još više

- Mislim da sam i ja u školskim danima trčala Kros, ma jesam sigurno. U Maksimiru - veli nekadašnja rukometna reprezentativka Klauđija Bubalo.

- U moje je vrijeme to bio statusni simbol. Općenito, baviti se sportom. Bili smo popularni ne samo među svojom ekipom u razredu, nego i kod nastavnika, profesora. Drukčije su nas gledali. A ovaj Kros... to je početak.

Pronašli smo, međutim, i neke koji nisu nikad na Krosu nastupali kao trkači, ali jesu kao treneri. Dakle, jedni od onih koji su svoje učelnike, sportaše, kako Klauđija kaže "drukčije gledali". Darko Vučić, danas načelnik sektora sporta u Središnjem državnom uredu za šport Republike Hrvatske, rekao je:

- Na Krosu Sportskih novosti nisam bio niti jednom kao sudionik,

Toliki broj djece koja trče, u prirodi su, zdrava, bave se sportom. To tako treba biti i tako treba izgledati naša budućnost

ali sam bio kao profesor i trener. Dovodio mlade sportaše i imao sam zavidne uspjehe u tom dijelu, da se malo pohvalim.

U redu, pa kada hvalimo SN, pohvalite javno i sebe. Što su vaši klinici osvojili?

- Godine 2003. ili 2004. u konkurenciji 6. razreda, učenica koja se prezivala Gotovac, iz Solina, bila je prva. I dogodine isto, u konkurenciji 7. i 8. razreda imao sam 2., 5. i 6. mjesto u muškoj konkurenciji. Tako, jedno 7-8 godina kao profesor u OŠ Lovre Katić iz Solina uvijek smo bili u grupi od 15-ak učenika i učenica u vrhu. Naravno, nisam ja sam zaslužan za to, nego i kolege profesori, cijela škola. A ja sam trčao kao učenik regionalni kros na sinjskom hipodromu, pa Marjansku štafetu u Splitu, ali očito nisam bio toliko nadaren da dođem i na Kros SN-a, ha-ha.

Uvjerljivo najviši gost Krosa SN-a, a i on u svojstvu profesora, bio je vrlo lako uočljiv sa svojih 215 centimetara - Franjo Arapović.

- Dosta sam se ja natrčao u životu, sad nek' mladi trče, pusti mene, ali... Ovdje sam vidio čak i velik broj mojih studenata sa Sveučilišta Libertas koje sam doveo. A čujte, gdje su vam studenti, onda to znači da je tu jako dobro. Ovo valja, ovo je super.

Pa, ako ne vjerujete nama, onda valjda možete Franji i Perici i Klauđiji i Nikoli i Darku i... mogli bismo ovako do iznemoglosti. Priča koja traje od 1974. Četiri i pol desetljeća okupljamo djecu i studente, živimo zdravo i veselo, trčimo i pjevamo. Navedite nam sada još jedan medij, još jedne novine u Hrvata koje to mogu. Naš Bundek i naših 3000 pobjeda. Nagodinu idemo po još koju stotinu više.

U atletici sve dolazi s godinama, prvo moraš biti na dnu da bi u konačnici postao netko i nešto

MARINO BLOUDEK Europski juniorski prvak na 800 metara, dečko koji je sa šest uzastopnih pobjeda postao zaštitno lice Krosa Sportskih novosti

VEDRAN BOŽIČEVIĆ

I mao je Kros Sportskih novosti kroz povijest puno velikih priča, puno je sjajnih atletičara pobjeđivalo na njemu u vremenima kad su tek krčili stazu prema vrhu, ali vjerojatno neće moći pogriješiti ako kažemo da je malo onih koji su ovu priredbu doživljavali s toliko emocija kao što to radi Marino Bloudek (19). Otkad je u osnovnoj školi počeo trčati na Krosu, dogodila se ljubav koja traje i danas, kada je student prve godine Visoke poslovne škole PAR u Rijeci. Ni nakon što je prije dvije godine postao europski juniorski prvak na 800 metara, ni sada, kad se preselio iz Virovitice u Pulu i promijenio trenera, nije ni pomislio na zaobilaznje Bundeka. Kros se jednostavno ne propušta. U subotu je na njemu ostvario šestu uzastopnu pobjedu.

- Divno je, nije me dugo bilo u ovom kontinentalnom dijelu Hrvatske, tako da me dira u srce kad se vratim. Žao mi je zbog vremena, uvijek je dosad bilo sunčano kad sam trčao, pržilo je. Ove je godine bilo malo hladnije, ali nema veze, super smo odradili posao - pričao je od uha do uha nasmijani Marino.

Još tri do rekorda

Kros mu je bio i svojevrsni melem na ranu, lijek nakon malo teže zimske sezone u kojoj nije bilo očekivanih rezultata.

- Kad si nešto zadam, to i volim ispuniti. Imam taj neki natjecateljski duh, volim se boriti, volim nešto postići. Ja sam tip koji se vodi razmišljanjem da se trudom, odricanjem i velikim zalaganjem može doći do određenih ciljeva.

Prvi je put pobijedio kao student, i to u nimalo bezazlenoj konkurenciji. Bio je tu sedmerostruki pobjednik Krosa Ognjen Mergon i još nekoliko poznatih imena hrvatskih srednjih i dugih pruga.

- Očekivao sam dobru konkurenciju, bio je to dobar psihički i fizički test za mene. Zadovoljan sam utrkom, čak sam išao i brže nego prošle godine, jedino sam malo usporio u cilju zbog fotke. Htio sam da svi vide da mi je ovo šesta pobjeda. Budući da sam imao malo težu dvoransku sezonu, sezonu prilagodbe, shvatio sam da kad pobijediš, moraš u tome i uživati. Tako je bilo kad sam bio prvi na juniorskom EP-u, tada sam se baš izživio, ali poslije toga sam nekako izgubio taj osjećaj. Sad sam ga uspio vratiti. Kad se nešto osvoji, treba iskoristiti taj trenutak. Baš sam se lijepo zabavio i bilo je stvarno super.

Sada ima šest pobjeda, još mu tri nedostaju da se izjednači s ap-

Marino Bloudek istinski uživa u trčanju, a Kros SN-a mu je omiljena utrka

“ Za prošlu dvoransku sezonu nismo se toliko pripremali, više smo se trener Milovan Savić i ja prilagođavali jedan drugome, ja njegovim treninzima, a on mome tijelu

solutnom rekorderkom Majom Pačarić.

- Znam, to i ciljam. Čak sam si i razmišljao da možda još jednu godinu na fakultetu namjerno padnem da malo podignem letvicu za buduće generacije. Žao mi je što nisam i prije trčao, recimo

“ Žao mi je što nisam i prije trčao, recimo kad sam bio u prvom i drugom razredu, pa da možda bude još više tih pobjeda. Šalim se malo, ali sigurno ću dolaziti svake godine

Pred njim je ljeto u kojem će mu glavno natjecanje biti Europsko U-23 prvenstvo u Gävleu. Čeka ga zahtjevan prelazak iz juniora među (mlade) seniore, put na kojem su se mnogi talentirani atletičari izgubili.

- Volio bih ostati čvrst u glavi i, naravno, bez ozljeda, da probam doći i do uspješnog seniorskog staža. To je težak izazov. Prije uopće nije bilo mladeseniorske kategorije i djeca od 18 ili 19 godina su morala trčati s momcima koji su godinama u atletici, zrelim ljudima koji već imaju i obitelji. To stvarno nije bilo fer, djeca su gubila interes jer su znala da protiv starijih nemaju šanse. Atletika je sport u kojem rezultati dolaze s godinama, nije kao nogomet, u kojem je netko talentiran i takav će biti zauvijek. Sve dolazi s godinama. Svi su bili početnici, pa tek onda profesionalci. Svi su morali biti na dnu ili čak i ispod dna, da bi postali netko i nešto.

Podrška do nebesa

Kako se kontinentalac prilagodio životu na moru?

- Navikao sam se, odgovaraju mi more, šetnjice, kave... Rijetko se vraćam doma. Malo mi je žao zbog roditelja, obitelji i prijatelja, ali odlučio sam se za puno odricanja, rada i truda. Svi oko mene znaju koji je moj cilj i svi su uz mene. Najbolji prijatelj mi je imao maturalnu, zvao me je da dođem, ali rekao sam da ne mogu, da sam na pripremama. I drago mi je što svi shvaćaju moje prioritete. Nadam da ću zbog svih njih ostvariti svoje ciljeve, ispuniti želje i sebi i njima. Imam podršku do nebesa. Zahvaljujem svojoj osnovnoj i srednjoj školi u Virovitici, fakultetu, novom klubu Kvarneru, treneru, a najviše svojoj obitelji i najboljim prijateljima, hvala i TZ Virovitice, Gradu i Flori Vt. Svi su oni moj tim, tu su i kad je teško i kad uživamo u pobjedama. Volio bih privući što više ljudi, da se veselimo mojim uspjesima i da budemo nasmijani kao ja na Krosu - veselo je zaključio Bloudek.